

Ochrana práv menšinových akcionářů se z původních několika málo ustanovení ObchZ upravující práva, jejichž výčet by se vešel na prsty jedné ruky, rozrostla do úctyhodného počtu ustanovení. Práva akcionářské minority a povinnosti majorit a společností vztahující se k menšinovým akcionářům pokrývají všechny etapy životního cyklu akciové společnosti, její správu a důležité změny vnitřních poměrů. Dalo by se říci, že z objektivního hlediska lze stupeň ochrany označit za uspokojivý, zvláště pokud si uvědomíme jak relativně krátké období uběhlo od transformace české ekonomiky na přelomu osmdesátých a devadesátých let. Nedostatky samozřejmě nejsou cizí ani současné právní úpravě, ale nutno podotknout, že se často projevují až v praxi při situacích, které zákonodárce mohl jen těžko předpokládat. Stejně jako jiné instituty obchodního práva či platného práva vůbec, i ochrana menšinových akcionářů se vyvíjí v závislosti na vývoji mnoha jiných faktorů. Nelze tedy akceptovat představu, že sebedokonalejší úprava by mohla nezměněná fungovat desítky let. Jde o dynamický proces, který může být aktuální jen tehdy, pokud se budeme poučovat z praxe a inspirovat v zahraničí, kde vývoj dospěl přeci jen o trochu dál. Nesmíme přitom zapomínat, že ochrana akcionářské minority není jen odrazem obecné ústavní povinnosti chránit menšiny, ale též předpokladem existence této veledůležité formy obchodní společnosti.